

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **Ł. K.**

oskarżonego z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 lipca 2025 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej

z dnia 20 czerwca 2025 r. w sprawie IX K 352/25,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej wpłynął prywatny akt oskarżenia, w którym pełnomocnik oskarżyciela prywatnego X.Y. zarzucił Ł. K. popełnienie dwóch przestępstw na szkodę oskarżyciela, kwalifikowanych z art. 212 § 1 k.k. (sprawę zarejestrowano pod sygnaturą IX K 352/25). Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2025 r. Sąd ten wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że oskarżyciel prywatny jest prokuratorem Prokuratury Rejonowej Bielsko – Biała Południe w Bielsku –

Białej, a więc jednostki ściśle współpracującej z Sądem właściwym do rozpoznania sprawy. Nadto, oskarżyciel, jako uczestnik rozpraw i posiedzeń „jest osobiście znany wszystkim sędziom orzekającym” w IX Wydziale Karnym Sądu właściwego. Według Sądu, okoliczność ta może w odbiorze zewnętrznym osłabiać zaufanie do bezstronności sądu i uzasadniać wątpliwości co do istnienia warunków do bezstronnego obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od gwarancyjnej zasady nakazującej rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo jest wyjątkiem, zatem przepisy umożliwiające takie odstępstwo winny być wykładane ściśle oraz stosowane z należytą powściągliwością. W świetle tej uwagi okoliczności przywołane w wystąpieniu Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej nie byłyby wystarczające do uwzględnienia wniosku. Po pierwsze, uznanie, iż rola procesowa spełniana przez oskarżyciela, jako prokuratora w innych sprawach, przemawia za sięgnięciem po instytucję z art. 37 § 1 k.p.k., oznaczałoby w istocie, iż w Sądzie właściwym brak jest warunków do rozstrzygania spraw, w których jedną ze stron byłiby występujący przed tym Sądem m.in. profesjonalni pełnomocnicy, obrońcy, biegli sądowi, czy policjanci. Po drugie, przywoływane relacje służbowe mogłyby pociągnąć za sobą wątpliwości co do udziału w sprawie sędziów orzekających w sprawach karnych, a nie dotyczyłyby sędziów orzekających w innych wydziałach Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej. Powody uzasadniające uwzględnienie wystąpienia tkwią w rzeczywistości w treści stawianych oskarżonemu zarzutów oraz okolicznościach popełnienia zarzucanych czynów, w szczególności z pkt. 2 aktu oskarżenia. Z zarzutów wynika, że oskarżony pomawiał nie tylko oskarżyciela, ale także sędziów, których nie wskazał z imienia i nazwiska, o utrzymywanie intymnych kontaktów z jego byłą partnerką. Zważywszy, że wypowiedzi te miały paść w związku z postępowaniem karnym prowadzonym w Bielsku – Białej, sądzić należy, iż owi sędziowie orzekają we wskazanym mieście. Równie istotne jest także to, że do drugiego z czynów miało dojść w trakcie rozprawy karnej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej w sprawie karnej o sygnaturze akt IX K 639/22. To te okoliczności, łączące się z funkcjonowaniem Sądu właściwego do rozpoznania sprawy i mogące odnosić

się do sędziów tego Sądu, uzasadniają tezę, iż w perspektywie bezstronnego, zewnętrznego obserwatora rodzić się mogą wątpliwości związane ze zdolnością tego Sądu do bezstronnego rozpoznania sprawy.

Z powyższych względów, zastrzegając, że brak faktycznych powodów, by twierdzić, iż poszczególni sędziowie Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej nie są zdolni do rzetelnego i obiektywnego orzekania, omawianą sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

[J.J.]

[a.ł.]